

General Johnson udriha po Father Coughlinu in Longu

New York, 5. marca. — General Hugh S. Johnson, originalni načelnik NRA, je včeraj tekom nekega banketa, katerega so priredili njemu v počast, udrihal po slovitem radio pridigarju Father Coughlinu in po znamenem demokratskem senatorju Huey Longu iz Louisiane. Oba je obdolžil, da sta izdajalca, ki sta sramotno zapustila borbene vrste, katerim načeljuje predsednik Franklin D. Roosevelt. Dobesedno je rekel Johnson: — "Mogoče se smejete Rev. Coughlinu, mogoče se nad njim jezite, toda naša dežela se ni nikdar poprej nahajala v večji nevarnosti kot zdaj radi napadov tega nevarnega demagoga, ki je v zvezi s starimi družabnimi Neandertarci in prinaša nazaj divje orgije iz leta 1929." Johnson je dalje izjavil, da preti Zedinjenim državam kaos in diktatura, ako se ne povrne navdušenje, ki je nastalo v letu 1933. General Johnson je nadalje povedal, da ni nikomur izmed administracije naznanil vnaprej svojega govora, pač pa so mu mnogi svetovali, naj nikar ne napada Coughlina in Longa. "Kadar pride demagogija do točke, ko mož riskira svoje javno življenje, ko napade demagogijo, tedaj pride čas, da se nekdo dvigne in začne kričati. Dobro vem, kaj bodo časopisi pisali o meni, da sem norec, da sem orodje interesov — k vragu z vsem tem!" Ko je "obdelal" Coughlina, se je gen. Johnson spraval nad senatorja Longa in njegovo geslo: "razdelite bogastvo!" Povedal je, da je to geslo istovetno, kot če bi Long pridigal: razdelite revščino! Proti koncu svojega govora je Johnson ponovno napadel Father Coughlina, rekoč: — "Poleg Longa prihaja po zraku mokra in izpuščena govornica tega irsko-kanadskega duhovnika, ki obdeluje čisto politične točke, potem katerih kliče na pomoč vse svetnike in nebeskega Mojstra samega s poudarkom mehke človeške simpatije — in temu jaz pravim, da je vse skupaj le godbeni bunk, ki prihaja s posvečene prižnice. Načrt Father Coughlina, da naredi denar iz ničesar, pomeni, da ne bo denar vreden ničesar in s tem bi konfiscirali zaslužek slehernega delavca, sleherne družine, življenjsko zavarovalnico, sleherne vdove. Ustanovitelj krščanske vere je prisposobil cerkev mreži, v kateri se nahajajo dobre in slabe ribe. In Father Coughlin s svojim apelo na one, ki nimajo ničesar, je postal aktivni poglavar aktivne politične stranke, in po mojem mnenju je Rev. Coughlin — slaba riba v mreži svete Cerkve." Končno je izjavil gen. Johnson, da je postal Rev. Coughlin velik nasprotnik vlade predsednika Roosevelta tedaj, ko je zakladniški oddelek vlade izjavil, kdo nabira srebro v špekulativne namene. Tedaj je prišlo ime Rev. Coughlina v javnost, češ, da špekulira s srebrom." Ko so Father Coughlinu in senator Longu vprašali, kaj ima pri pomniti h govoru gen. Johnsona, je izjavil, da bo moral najprvo prečitati ves govor, predno bo mogel odgovoriti. In ko so opomnili senatorja Longa na govor generala Johnsona, je dejal senator Long: "Johnson je zastopnik bankirja Barucha. Ban-

Ruski zdravniki operirali siameške dvojčke. Eden živi

Moskva, 5. marca. — Potom nenavadne in nezaslišane operacije so ruski zdravniki včeraj operirali takozvane "siameške dvojčke." Eden izmed teh bo živel in se skoro razvil v normalno osebo. Drugi dvojček, ki ni imel lastnega srca in drugih organov, je takoj po operaciji preminil. Dvojčka sta bila zraščena skupaj v bližini trebuha. To nenavadno operacijo je izvršil dr. S. D. Ternovsky. Operacija je nekaj nezaslišane. Dve uri po operaciji je živeči otrok zahteval hrano in so zdravniki prepričani, da bo ostal pri normalnem življenju. Prav za prav sta bili dvojčki, hčerki Petra in Natalije Soldatov. Rojeni sta bili 2. februarja. Nepopolni otrok ni imel glave, toda ostali telesni sistem je bil videti v redu. Zdravniki so dognali, da če se ne izvrši operacija, da bosta morala otroka v kratkem umreti.

Pastorji med seboj

Preteklo nedeljo so razni protestantovski pastorji na svojih prižnicah kritizirali akcijo katoliške duhovščine in lajkov, ki se potegujejo, da bi država pomagala z darili katoliškim šolam. Pastor Dr. Francis Hall je dejal: "Nihče ne namerava poslati svoje otroke v privatne šole namesto v javne in bi potem zahteval podporo od države za privatne šole. Farne šole niso pod javno kontrolo, pač pa pod kontrolo rimsko-katoliških škofov. V javnih šolah pa dobimo katoliške učitelje in katoliški otroci se sprejemajo pod istimi pogoji kot otroci drugih veroizpovedi." Temu pastoru je pa odgovarjal eden najbolj prominentnih pasttorjev v Clevelandu, dr. Ormond Walker, ki je dejal: "Prosili ste me, da pridem k vam in govorim proti podpori katoliškim šolam. Namesto tega pa bi rad vprašal navzoče pastore zakaj se bijejo za mrtvo stvar v državi ustavi in zakaj se bojijo nastopiti proti največji rak-rani, ki preti današnji mladini, proti gemblanju, raketstvu in izkoriščanju mas. Kritizirate stvar, ki je plemenitega pomena, molčite o stvarih, radi katerih krvavi naša mladina."

Proti mirovnim sodnikom

Odvetniška zbornica države Ohio je vložila v državni zbornici zahtevo, da se jurisdikcija mirovnih sodnikov v državi Ohio znatno omeji. Odvetniki trdijo, da mirovni sodniki več ne odgovarjajo današnjim časom in so vzrok in povod zapletenim postavnim položajem. — Najbolje bi bilo, če bi se mirovni sodniki popolnoma odpravili, pravi državna odvetniška zbornica v svojem poročilu.

Policija napreduje

Mr. in Mrs. Louis Jalovec, 6128 Glass Ave., se veselita lepega sinčka, ki so ga prinesle vile rojenice. Mlada mama in otrok se nahajata v Glenville bolnici. Mr. Louis Jalovec je že več let v policijski službi. Naše čestitke!

kir Baruch je pahnil že tri predsednike v peklo: Wilsona, Hardinga in Roosevelta. In če bo senator Long kdaj prišel do oblasti, bo najprvo prijel Barucha in ga pošteno sunil v — —"

Želite iti v domovino? Čitajte navodila

Včeraj so se oglasili v našem uradu uradniki Ohio State Relief Commission, ki so nas naprosili, da napišemo v listu glede repatriacije onih tujcemcev v Ameriki, ki se nahajajo na relifu.

Očividno je, da se želi država Ohio iznabiti tujcemcev, ki so brez dela in sredstev in jih poslali v njih domovino. Končno je to cenejše, kot neprestano plačevati relief tujcemcem. Seveda, pripomniti je treba, da nikogar ne morejo siliti, da se vrne v deželo, iz katere je prišel. Sleherni gre prostovoljno.

Pravila glede prostovoljne deportacije ali repatriacije so: — Oseba, ki prosi, da se jo pošlje v domovino, mora biti najmanj en mesec na relifu, sicer prošnja ne bo sprejeta. Ločitev družin se bo upoštevala le v sledečih slučajih: država ne bo poslala samega moškega ali same ženske v domovino, razen ako sta postavno ločena. Ako so otroci poročeni, jim ni treba iti s starši, toda vsi samski otroci pa

morajo oditi s starši v domovino. Ako je bivališče očeta, matere ali otrok neznan, se lahko repatriira ostale člane družine.

Domov se lahko pošlje prebivalce v državnih zavodih ali zavetiščih. Noben državljan ne more biti poslan v prvotno domovino. Vlada mora biti prepričana, predno odpošlje osebo v prvotno domovino, da se ji bo tam bolje godilo. Vsak prositelj za repatriacijo mora imeti v domovini posestvo, sorodnike, prijatelje ali nekako zagotovilo, da bo dobil delo. To mora biti zapisano na potnem listu, katere izdajajo konzuli dotičnih dežel.

Sleherni, ki se želi vrniti v domovino, mora imeti 6 fotografij, razen v slučaju Bolgarov, za katere se zahteva osem fotografij. Za otroke, ki so bili rojeni v Zedinjenih državah, morajo biti priložene rojstne listine otrok. Vsak, kdor prosi za povratek v domovino, se mora izkazati, da je pristojen v dotično deželo, in sicer s starim potnim listom, vojaško ali delavsko li-

stino ali knjižico ali pa z rojstnim listom. Če prosilec tega nima, tedaj zadostuje kako pismo sorodnika v domovini, v katerem sorodnik vabi naseljenca v Ameriki, naj pride domov. Če tudi tega ni na razpolago, prosilec lahko priše pred javnim notarjem, da ni ameriški državljan, da nikdar ni bil in da je državljan ali podanik dežele, kamor se namerava vrniti.

Kdorkoli se torej želi vrniti v prvotno domovino, naj se obrne na sledeči naslov: — Raymond Strassburger, State Relief Commission of Ohio, Pure Oil Bldg., Columbus, O. V Clevelandu pa lahko tozadevno posreduje Miss Maxine Steinitz, care of International Institute, 1620 Prospect Ave.

Pomnite, da nihče ni siljen k temu. Kdor pa želi oditi v domovino in misli, da v Ameriki ni več prilike za njega in bi v domovini lahko bolje izhajal, temu pa oblasti pomagajo domov.

Jugoslovanski generalni konzul o položaju v Jugoslaviji

New York, 5. marca. — Pred par dnevi se je vrnil z obiska v domovini Radoje Janković, generalni konzul Jugoslavije v New Yorku. Mr. Janković je odločno zanikal vsa poročila o notranjih nemirih v Jugoslaviji, o komunizmu ali o splošnem nezadovoljstvu v deželi. Mr. Janković se je mudil več mesecev v Jugoslaviji. Izjavil je le, da je prišlo do jako neznatnih spopadov na dveh krajih, ki so pa ostali brez vsakih posledic. "Nasprotno Jugoslaviji sovražnim poročilom," je izjavil Mr. Janković, "imamo dejstvo, da vlada v Jugoslaviji harmonija. Vladni uslužbenci so plačani redno vsak mesec in armada je bolj zadovoljna kot kdaj prej. Industrija se je zadnje čase začela precej razvijati in Jugoslavija pričakuje lepše bodočnosti. Ministrski predsednik Jevtić je takoj pripravljen preskrbeti, da bodo volitve, ki se vršijo 5. maja za državno skupščino, svobodni izraz narodove volje."

Junaška borba otroka z narobe postavljenim železnicem

Fall River, Mass., 5. marca. Dr. P. E. Truesdale je v tukajšnji bolnišnici včeraj izvršil eno najbolj nenavadnih operacij, ko je operiral 10 let staro Alice Jane McHenry, ki je imela že od rojstva narobe obrnjen železdec in ki se poleg tega ni nahajala na svojem pravem mestu, pač pa takoj blizu prsi. Če se bo operacija posrečila, zdravniki se ne morejo vedeti, toda izvršena je bila z največjo zdravniško vednostjo. Dr. Truesdale je spravi otrokov železdec na pravo mesto. Da je bila operacija mogoča, je mnogo pripomoglo zaupanje otroka v zdravnika. Po operaciji je otrok normalno zaspal. Udarec žile je bil 120, kar je normalno. Vendar se je poznalo, da je operacija deklico precej oslabilila. Otrok je tekom operacije moral silovito trpeti kot tudi po operaciji, toda bolesten nasmeh je pričal, da otrok zaupa v zdravnika in v samo sebe. Ko je zdravnik odprl prednjo stran otrokovega života, se je videlo, da so se nahajali vsi prebavljalni organi ob prsih, kjer bi morala biti leva stran pljuč. Pljuča so bila sicer tudi na mestu, toda popolnoma stisnjena radi pritiska železoda. Dali so tudi opazili, da se nahaja slepo črevo deklice (appendix) blizu srca. To je povzročilo, da je moral dr. Truesdale spreminiti prvotno operacijsko načrte. Z neverjetno spretnostjo je dr. Truesdale premikal organ za organom na pa pravo mesto. Ostali zdravniki in bolničarke so si komaj drznili dihati tekom operacije. Najtežje delo je bilo zašiti spodnjega dela života, kamor je zdravnik potisnil železdec. Sedaj je vprašanje, če bo dekletko živelo, kar je odvisno od dejstva, če se bodo dolenji deli telesa privadili na železdec, ki se je prej nahajal sedem palcev višje. Stiri rebra so morali zdravniki izrezati dekletu, da so mogli priti do železoda, vendar to ne bo oviralo njene rasti pozneje, ako bo operacija uspešna.

Pokojni Vukcevič

Nagroma je preminul na svojem domu Nick Vukcevič, star 55 let. Ranjki je bil doma iz Zumberka na Hrvaškem. V Ameriko je došel leta 1895. Zanjnih 13 let je bil prodajalec zemljišč. Tu zapuša zalujočo soprogo Mary, sinove Michael, Nicholas, Theodore in Peter, hčere Mary, Ana in Helen in dva brata, Thomas in Paul. Pokojni je bil član društva sv. Nikole št. 21 HBZ. Pogreb se vrši v četrtek jutraj iz hiše žalosti na 14423 Saranac Rd. v cerkev sv. Nikole na 36. cesti, pod vodstvom August F. Svetek. Bodi ranjkemu mirna ameriška zemlja.

Ogromna udeležba

Ni manj kot 221,754 oseb je obiskalo Groto Circus, ki je imel 26 predstav tekom dveh tednov v Clevelandu. Vstopnina je bila od 75c do \$1.50. Mesto bo dobilo od teh predstav najmanj \$40,000 čistega.

Avto žrtve

V državi Ohio je bilo preteklo nedeljo ubitih dvanaest oseb v raznih avto nezgodah. Trinajsti Ohajčan je bil ubit v avto nezgodi v državi Georgia.

Delavci v San Franciscu na štrajku radi nemške križarke

San Francisco, 5. marca. — Ko so komunisti v San Franciscu dognali, da obišče pristanišče nemška križarka Karlsruhe, so takoj izdali plakate, v katerih so ob pristaniških delavce zahtevali, da vzpizorijo za pol ure štrajk kot v protest proti obisku "oborožene sile diktatorja Hitlerja." Komunisti so razvili močno kampanjo po vsem mestu, toda delavci se niso zmenili za njihov poziv in so ostali na delu, ker delavska unija ni odobrila štrajka. Ko je nemška križarka dospela v pristanišče ob pomolu št. 37, in je stopil na nemško ladjo ameriški mornariški častnik, so začeli okoli stojati komunisti žvižgati. Ena izmed navzočih žensk je pri tem omenila svojemu možu: "Ti ljudje ne poznajo niti razlike med ameriškim in nemškim mornariškim častnikom." Po teh besedah jo je neki komunist tako zelo udaril, da se je zgrudila na tla. Napadalec je hotel pobegniti, toda ga je policija kmalu prišla. Boječ se napadov v mestu, so nemški mornarji dobili dovoljenje, da imajo lahko s seboj svoje bajonete, kadar se nahajajo v mestu na odpočitku.

Družinski dogodek

Te dni je postal naš znanec, kulturni in društveni delavec, Mr. Leo Kaušek, ki vodi čistilnico obale na 15210 Saranac Rd. prvič — srečni oče. Vile rojenice so mu naklonile zalo hčerko. Mrs. Kaušek se nahaja v Glenville bolnici. Mr. Leo Kaušek je predsednik pevskega zbora Soča, zapisnikar direktorija S. Doma na Holmes Ave., uradnik dramskega odseka S. D. in član več drugih organizacij. Srečnemu atetu in mami iskrene čestitke!

\$100 za steklenico

Hunter Distilling Corporation bi rada dobila pet steklenic svojega "Hunter Baltimore Rye" žganja, ki je bilo napolnjeno v steklenice še pred 15. junijem, 1919, to je, pred prohibicijo. Za vsako steklenico plača \$100.00.

Najnovejše vesti

V Washingtonu je umrl včeraj dolgoletni član najvišje sodne sode Oliver Wendell Holmes, eden najbolj učenih ameriških juristov.

Washington, 6. marca. Zvezni administrator relifa, Harry L. Hopkins, je ostro zavrnil govornerja države Ohio Martina Daveya, ker se je slednji skušal znebiti nadzorstva relifa v državi Ohio in zvaliti vse breme na Hopkinsa. Hopkins je dejal, da je govornerja države Ohio lahko šram, ker ne pozna brezposelnih razmer v svoji lastni državi.

Cleveland. — Štrajk pri L. N. Gross Co., ki je trajal šest tednov, je bil včeraj poravnat. Delavci so dobili delno zmago. Jutri se vrnejo na delo.

Atene, 6. marca. Vladnim četam se je posrečilo poraziti uporniške druhal, ki so nameravale strmoglaviti grško vlado. Uporniki se nahajajo na divjem begu.

Pionir umrl

V torek popoldne ob 5:15 je preminul 71 let stari pionir Frank Gorše, eden najstarejših slovenskih naseljenecv v takozvanem "žužemberku" okraju naše naselbine. Družina Gorše stanuje na 1420 E. 41st St. Pogreb ranjkega se bo vršil v petek jutraj pod vodstvom pogrebneга zavoda A. Grdina in Sinovi. Podrobnosti poročamo jutri.

Mr. Joe Karda

Mr. Joe Karda, dobro poznani nekdanji naš brivec, nam nizanjanja, da se nahaja sedaj v Mountain Royal Sanitarium, v Royalton, Ohio, pošta Brecksville, O. Svoječasno je Mr. Karda stanoval na 15001 Hale Ave. Mr. Karda pošiljamo lepe pozdrave!

Darovi za Kulturni vrt

Oldarno društvo Presv. Rešenjega Telesa v Newburgu je nakazalo iz blagajne v korist Jugoslovanskega kulturnega vrta \$10.00. Društvo Marije Magdalene št. 162 SKSJ je pa darovalo \$20.00. Iskrena zahvala agilnim društvom za tako lepe darove!

Listnica uredništva

Mr. F. K. — Naslov g. Louis Seme je: 1272 E. 71st St. — Pozdrav!

Glasovanje o vojaškem bonusu pride tekom nekaj dni

Washington, 5. marca. — Najkasneje prihodnji ponedeljek se bo vršilo glasovanje v poslanski zbornici kongresa, ki naj dožene, ali naj dobijo bivši ameriški vojniki nekaj več kot \$2,000,000,000 izredne nagrade za svoje službovanje. Vojaki so že dobili nad en tisoč milijonov nagrade, poleg tega, kar so jim še posebej plačale posamezne države. Ta teden debatirajo kongresmani, ali naj se izplačilo vrši na ta način, da vlada natisne za \$2,000,000,000 novih bankovcev, ali pa če naj se vlada zadolži za omenjeno vsoto in izplača bonus na račun tega dolga. Trdi se, da imajo zagovorniki bonusa dvotretinsko večino v poslanski zbornici. Predsednik bo izplačilo prepovedal, toda skoro gotovo je, da bo kongres enkrat glasoval in šel preko predsednika. Nasprotniki izplačila bonusa se bojijo, da bo nastala inflacija v deželi, ako bo bonus izplačan, kar pomeni, da se bodo cene vsem potrebščinam preko noči silno zvišale. Zagovorniki bonusa pa trdijo, da so bivši vojniki upravičeni do bonusa, ker so krvaveli tekom dveh let, dočim so ameriški delavci, ki so ostali doma, dobivali naravnost sijajne plače.

Leni councilmani

Posamezni councilmani v Clevelandu so leni dovolj, da ne zahajajo k sejam posameznih odsekov. Zato je councilman Cyler vložil predlog, da v slučaju, da ni navzočih dovolj članov tega ali onega odseka pri seji, da načelnik odseka la-hko imenuje druge councilmane na njih mesto. Predlog je bil izročen odseku za postave, toda ta odsek ne more ukreniti ničesar, ker ne pride — dovolj članov odseka na sejo.

Pogreb Katie Kekić

Pogreb Katie Kekić se vrši v četrtek popoldne in ne dopoldne, kot je bilo nam sporočeno. Začetek pogreba je ob 2. uri popoldne iz hiše žalosti na 753 E. 236th St.

Ukradeni skrip

Preteklo soboto večer je pet roparjev odneslo iz blagajne Farmers' Co-operative Association \$14,500 v skrip denarju in \$4030 v gotovini. Dasi je policija tekom zadnjih par dni pazila na vseh koncih in krajih, pa dosedaj nima niti pojma, kdo bi bili roparji. Policija je le prepričana, da roparji ne bodo šli izven Clevelanda, kjer skripa ne morejo drugje izmenjati kot v Clevelandu. Zato pazi na trgovce, kjer bi se pojavila večja vsota skrip denarja. Vsi trgovci so dobili od policije poziv, da pazijo na vsakogar, kdor bi jim prinesel večjo vsoto skrip denarja v plačilo.

Številni ropi

Policija v Clevelandu je v skrbah radi vedno večjih ropov, ki se vršijo v mestu. Preteklo soboto so roparji odnesli farmerški mlekarški zadrugi \$14,500, včeraj so napadli urad Cleveland Home Brewing Co., kjer so izpraznili blagajno ter odnesli \$2000. Izropane so bile tudi tri trgovine A. & P. Co. V nekaj dneh so dobili drzni roparji nad \$18,000, ne da bi policija mogla enega samega prijeti. Pri tem pa se niti ne omenja vedno naraščajoče število manjših ropov in vlomov. Policija dobi dnevno do 50 naznanil o ropih in vlomih.

Avto štrajk

Jutri se bo vedelo, če so unijski delavci odglasovali za stavko pri Fisher Body ali ne. Kot se čuje iz unijskih krogov, ne bo štrajk takoj napovedan, četudi so unijski delavci z večino stavko odobrili. Lansko leto je bil zapovedan štrajk pri Fisher Body Co., v Clevelandu, dočim so avto delavci v drugih mestih Zedinjenih držav ostali na delu. Če bo napovedan štrajk avtomobilskih delavcev, se bo pričel v vsej avtomobilski industriji in ne samo v enem mestu.

K molitvi

Članice društva sv. Ane št. 4 S. D. Z. so prošene, da se zglasijo nočoj večer, 6. marca, ob 8. uri k molitvi za pokojno sestro Josephine Jelinić, 1163 E. 58th St. V četrtek jutraj naj se pa vse udeležijo pogreba. — Tajnica.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
1117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00. Za Evropo, celo leto \$8.00. Poamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada \$5.50 per year; Cleveland by mail \$7.00 per year. U. S. and Canada \$3.00 6 months; Cleveland by mail \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid by carriers \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. Single copies 3 cents. European subscription \$8.00 per year

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 55, Wed., Mar. 6, 1935

Proti verižnim trgovinam

"Ameriška Domovina" ni bila še nikdar nastopila z dobro besedo proti trustom in kombinacijam, katerih namen je kupičiti premoženje iz tisočih virov v eno samo vrečo. To vrečo tvori najsilnejši trust v Zedinjenih državah — verižne trgovine, in viri tega trusta so na gosto posejane verižne trgovine po vseh državah naše ameriške republike.

Res je, kaj ne, da trgovine moramo imeti. Trgovina je prostor, kjer se zbira blago, katerega potrebujete za vsakdanje življenje. V trgovinah se oddaja blago vam, odjemalcem. Vi ne morete imeti doma v zalogi tisoče funtov sladkornj, fižola, moke, krompirja in drugih jestvin. Vi kupujete, kolikor potrebujete in kolikor vam denarna sredstva pripuščajo. In za to imamo trgovce, ki tozadevno posredujejo in vam prodajajo, kar od časa do časa potrebujete.

Amerika je bila od nekdaj poznana kot dežela svobodne trgovine. Sleherni, ki je bil podjeten, je začel s trgovino, če je v svoji razsodnosti preračunal, da bo imel odjemalcev dovolj, da ne bo zgubil vse, kar je vložil v trgovino, in če zna voditi trgovino tako, da z malimi in gostimi dobički lahko vpljudo in pošteno postreže svojim odjemalcem.

Zadnjih petnajst let, največ po svetovni vojni, pa se je pojavil v Zedinjenih državah trust za živila, ki je sčasoma otvoril po raznih državah republike nekako 80.000 verižnih trgovin. Raje več kot manj. Na čelu tega trusta so visoki financirji, ki so računali z dejstvom, da ljudje morajo jesti in morajo kupovati.

Z nezasišano reklamo, ki je v največ slučajih zapeljiva, so si znali pridobiti odjemalce, katerih pamet ne seže daleč, in če taki odjemalci vidijo tiskano z debelimi črkami, da je pet centov vrednih deset centov, drviyo v verižno trgovino, ne da bi pomislili, da v največ slučajih dobijo tri cente vrednosti za pet centov!

Verižni trust, ki prodaja danes potom svojih trgovin skoro 60 odstotkov ameriškega prebivalstva vsakdanji živeti, je v istem času uničil eksistenco najmanj 200.000 neodvisnih, malih in zanesljivih naših groceristov in mesarjev. S tem, da je začel trgovati na debelo, s tem, da plačuje svoje uslužbence nizko in da nudi blago, o katerem ob vsakem času ne morete vedeti, koliko ga je in kakšno je, sodeč po oglaših trusta, je verižni trust dobil nekako monopol nad prodajo grocerije in mesa tudi v državi Ohio, kjer imamo danes skoro 4.000 verižnih trgovin, a najmanj 10.000 uničenih eksistenc malega trgovca.

Tudi v širni slovenski naselbini v Clevelandu je razširil verižni trust svoje krepelje. Malodane 100 verižnih trgovin se nahaja v naselbini na St. Clair Ave., v Collinwoodu, v Newburgu, Nottinghamu, Euclidu in po ostalih delih slovenske naselbine. In v žalost moramo priznati, da stotine nezavednih Slovencev podpira ta verižni trust s tem, da poseča trgovine trusta in podpira milijonarje na Wall Streetu.

"Ameriška Domovina" je že v mnogih člankih pojasnila našemu narodu nevarnost, ki preti nadaljnjemu obstoju našega življa v naselbini, ako bodo naši ljudje podpirali trust iz New Yorka. Bratje in sestre, ponovno vam kličemo: "Držite se svojih trgovcev!" Mi smo absolutno prepričani, da dobite v slovenskih trgovinah naših neodvisnih trgovcev mnogo boljše blago, cenejše, poleg tega pa boljše, domačo postrežbo.

Eden ali drugi izmed vas postaja star, toda imate odrasle fante in dekleta, ki se lahko lotijo trgovine. V razmerah, kot prevladujejo danes, vaši mladini ni odprta pot do trgovine, dokler bo prevladoval verižni trust, ki nosi milijone na leto iz Clevelanda v New York, kjer ga finančni mogotci zašpekulirajo. Naša iskrena želja je, da bi naši ljudje enkrat prišli do tega prepričanja in začeli dosledno in lojalno kupovati pri domačih trgovcih, ki imajo isto ali pa boljše blago, za nižje cene in z domačo pošteno postrežbo.

Naše naročnike prosimo, da kadarkoli se tekem prihodnjih dni pojavi pri njih zastopnik, ki jih bo prosil za podpis, da se naprosi državno postavodajo za davek na verižno trgovino, da gotovo podpišejo dotično listino. Če imajo špekulanti z verižnimi trgovinami stotine milijonov v New Yorku za hazardiranje, bodo imeli tudi par milijonov za davke v državi Ohio. In če jih ne bodo imeli, naj zaprejo, za njimi ne bo nihče jokal, kot smo že enkrat napisali. Dobitek bo imel neodvisni trgovec in končno tudi vi.

Kako bi postali davki bolj popularni?

Cleveland, O. — Na vse prizadevanje države, da bi postal prodajni davek bolj popularen, je vse zastoj. Bolj ko se trudijo, da bi ga napravili popularnega, bolj ga gospodinje obrekujejo in se jeze nanj, ker ga morajo podpirati. Posebno imata davek še to lastnost, da prizadene samo revne ljudi, da jim še tisto malo vzame, kar zaslužijo. Ni torej čudno, da je davek tako popularen kot pes v

pilepile na pisma, niti da bi se zamenjale za kako drugo blago. Ko bi dobile pa kake dobitke za znamke, bi postal ta prodajni davek takoj popularen in gospodinje bi najraje kar dvakrat plačale davek, samo da bi hitreje dobile znamke skupaj za dobitke. Tisti gospodje, ki so davek upeljali, bi morali tudi na revne ljudi malo misliti in jim nekaj nazaj dati. Saj mi ne maramo vsega nazaj kot bogatini, ki bodo ves ta davek nazaj dobili plačan na ta ali oni način.

Ampak če nam nočejo dati nazaj procentov, bomo davčne znamke pa drugače porabile, da ne bodo v izgubo. Da se ne bodo naše gospodinje jezile na d tistimi znamkami, jim bom jaz povedala, kako se jih lahko porabi. Tiste znamke kar le po spravljajte, in ko jih boste imele zadosti, lahko z njimi malo papirate. Parlor bi bil najbolj pripraven za to. Pa kar same jih lahko pilepile. S tem si lahko precej denarja prihranite, ker vam ne bo treba papirja kupiti in tudi ne delavca plačati. O, to bi vam bila imenitna sprejemna soba, kjer bi vsaka inča na steni povedala, koliko stane.

Kadar ima gospodinja obiskovalce ravno v takem času, ko župca na peči kipi, otročiček ječi in se kruh v peči smodi, lahko obiskovalca kar samega v parlorju pustite, da med tem časom preračuna po znamkah, kako da stoji denarne zadeve pri družini.

Kadar imate pa party, lahko goste zabavate s tem, da rečete gostu izračunati koliko je na steni znamk po centu, drugi nam izračuna po niklju itd. Kdor bi bil prvi z računom gotov, naj bi dobil nagrado.

Tudi za hišnega gospodarja bi bilo to velikega pomena. Ko bi žena zahtevala kaj denarja, bi jo kar lepo v parlor peljal in ji s prstom pokazal, kam je šel ves denar, ki ga sedaj ni! Sedaj bodo gotovo moški imeli izgovore, kadar bo hotela žena denar za nov klobuček, pa nove čevlje, pa novo krilo, da bo vsega davek kriv in je treba z novotarijami počakati.

Zdaj bom pa še nekaj drugega napisala, kar čisto nič ne spada ne k davkom in ne k davčnim znamkam. Vedno sem rada čitala dopise v Ameriški Domovini, posebno pa tiste, kateri so opisovali staro domovino. — Zdaj pa še veliko rajši čitam dopise, kateri so pisani od naših rojakov, ki opisujejo moj rojstni kraj, kjer vlada zdaj pravo gorje za naše ljudi, ki morajo bivati tam. Upam, da tudi drugi, ki niste iz teh krajev doma, radi čitate take dopise.

Jako me je razveselilo, ko so začeli naši rojaki v Ameriški Domovini opisovati naše kraje, naše šege in navade. Tako je prav, da se tudi tisti, ki ste iz Kanalskega, Tolminskega in teh krajev doma, oglosite v javnosti. Kajti ako ne bomo mi, ki smo od tam doma, drugi tudi ne bodo. Naši kraji imajo jako tragično preteklost in sedanjost in bi ne bilo prav, da bi se kar tako pozabili nanje. Sicer od teh krajev ni dosti ljudi tukaj, zato se moramo pa toliko bolj mi spoznati med seboj in dati vedeti javnosti, kdo da smo.

Zelo sem bila vesela, ko sem čitala dopis Mrs. Zupančič v A. D. Kako lepo je ona opisala naš primorski narod in njega navade! Ravno tako mi je ugajal opis Kanalske in okolice od g. Kriznika, ki je jako krasno opisal naš Kanalski okraj. — Moj opis, vem, da ni bil popoln, ker sem pisala le toliko, kolikor sem se spominjala. Nisem dovolj časa tam prebivala, da bi se kaj več spominjala. Posebno zanimivo je pisala Ana Bubnič v Ameriški Domovini.

Kdo bi si mislil, da g. J. Debevec, urednik Ameriške Domovine, tako dobro pozna naše kraje in da je čez naše hribe in doline vojaške komandirali, zraven pa še našo kuhno pokuševal. Kaj se vse pride na dan!

Zdaj pa cenjeni čitatelji in čitateljice Ameriške Domovine vas prav lepo pozdravljam, Mrs. Rosalie Streiner.

Bodimo neomahljivi

Cleveland, O. — Ker je ravno zima, vsak premišljuje svoje težave za pečjo in prebiramo naše časopise, ki nam prizanašajo novic iz vseh krajev sveta. Najbolj nas uči Enakopravnost, kako smo katoličani trapasti, ker nočemo nje poslušati in podpirati njeno pamet.

Cenjeni farani, katoličani in Slovenci! Kaj čakamo, da bodo drugi iz nas norce brili? Ali naj nas samo Father Jager zagovarja in urednika Ameriške Domovine? "E" nobena stvar ni prav, kar jo katoličan napravi, samo oglase od njih rada vzame. Mr. A. Grdina je se do bro postavil za nas, zato je bil pa deležen najgrših psov od E. Celo iz drugih naselbin pišejo in se za nas potegujejo, mi St. Clairčani pa molčimo, kakor tat za zidom in potrpežljivo čakamo, kdaj nas bo "E" zopet udarila s tistim svojim brezverskim kladivom.

Pozivljam zlasti naše žene, da se oglosite in ne pustite, da bi vas taki komandirali kot je urednik "E", ki bi celo našo žensko organizacijo rad uničil. Branimmo našo vero, ki je bila naša najboljša dota, ko smo šli v svet. Stvar je resnega pomena in če bomo izgubili vero, bomo izgubili vse.

Zatorej, cenjeni rojaki, podpirajmo naše dobre katoliške liste, ki so za nas že dosti dobrega storili, posebno Ameriška Domovina. Koliko nas je, ki smo postali ameriški državljani samo s pomočjo urednika tega lista. Ali se zavedoma tega?

Vsa čast tem možem, naj sprejmejo zahvalo od naroda, ker so jo v resnici zaslužili. Mi pa pojdimo naprej, ne glede na napade od naših zaslepljenih rojakov. A največ bomo storili za našo stvar, če poženemo brezverske liste iz vsake poštene katoliške hiše. Pozdrav vsem čitateljem, Ameriški Domovini pa mnogo dobrih naročnikov!

R. K., članica SZZ.

Kako se tičeek vjame

V starem kraju je bila naveda, da so ščinkovce, gimpelne in grilčke lovili na limanice, v Ameriki se pa love drugače. Tukaj se vjamejo na kisle močgane. Tako se je vjel urednik Enakopravnosti na svojih lastnih besedah. Če bi mislil tri pedi pred sabo, pa se ne bi tako vjel.

Poslušajte! Urednik Enakopravnosti je zapisal v zadnji božični številki takole: "slovenski klerikalizem v Ameriki je neke posebne vrste stvar, zlasti v Clevelandu, kjer mu je glasnik Ameriška Domovina."

Vidite, ljudje božji, tukaj je zapisal g. urednik s trdnim prepričanjem, da je Ameriška Domovina glasilo slovenskih katoličancv. S tem je hotel opozoriti slovenske svobodomisce, naj se vendar izogibljajo listu, ki je glasilo slovenskih klerikalcev.

Pa pogledajte sedaj, pred par dnevi, je pa zapisal isti urednik, v istem listu. "kako more tak list, kot je Ameriška Domovina braniti katoliško vero!"

Torej enkrat smo "farski list" (kot nas je g. Grill že tolikokrat gnadljivo tituliral), sedaj smo pa kar naenkrat list, ki je nasproten katoličanstvu! Kako se to vjema?

Kadar poje svojim zvestim pristašem svobodomislcem, smo katoliški list, kadar bi pa rad dobil katoliške groše, pa pravi, da napadamo, ali da smo napadali duhovnike.

Kako se vendar takle uredniček vjame v svojih lastnih besedah in to vsled tega, ker ne piše resnice, ker zapiše, kakor

mu bolj kaže trenutno in taka stvar enkrat gotovo narobe hodi.

Jej, jej, s kakšno logiko pita Enakopravnost svoje bravce!

Enakopravnost je nekje dobila "Novo Domovino" iz l. 1907, torej pred 28 leti in citira, kaj je list takrat pisal. Takrat je bil urednik pri Novi Domovini sedaj že pokojni Rajko Feigel in ne sedanja urednika Ameriške Domovine. Seve, g. Grillu ni zamere, da tega ne ve, ker je bil takrat, to je pred 28 leti, gotovo še jako mlad, po starosti in modrosti. Sicer pa, ali ne sme človek, ki se je zmotil, svoje zmote nikdar več popraviti? Kako pa, da g. Grill to lahko napravi? Saj je bil pred nekaj leti republikanski vrdni vodja, danes je pa odločen socialist. Torej so mu socialisti odpustili zmoto in ga lepo sprejeli v svojo sredo: s sedlom, uzdo in "kajičkom."

Ali pa drugi slučaj! Pogledajmo trgovca John Filipiča, ki se je tako razsrdil nad Ameriško Domovino, ker se je predznila postaviti se za katoličane. Mr. Filipič je tudi nekoč telovadil pri Orlih, torej je bil dober katoličan, danes pa zagovarja list, ki piše proti katoličanom. Kako da je torej Mr. Filipič, ki je bil nekdanji telovadeč pri Orlih, torej dober katoličan, sedaj tak velik vaš prijatelj? Po vaši logiki, da kar je enkrat kdo, to mora ostati, bi ga ne smeli šteti med svoje prijatelje. Kaj, fantje? Dajte se no malo popoprat, da ne bo vse tako nezabljeno!

Sicer pa: ali ste že prišli k sapi po našem sobotnem uredniškem članku?

Pazno preberite! John Filipič, slovenski trgovec iz Clevelanda, je zapisal v protikatoliškem listu Enakopravnosti sledeče važno vprašanje:

"Kdo je pooblastil Pirca in Debeveca, da branita katoličane in zakaj?"

Lejte, lejte! Zdaj gre pa že zares. Na to je treba pa odgovoriti. In ker je Filipič vprašal tako naravnost in brez ovinkov, mu bomo tudi naravnost in brez ovinkov odgovorili.

Torej: kdo je pooblastil Pirca in Debeveca, da branita katoličane in zakaj?

Odgovor — nihče! To sta si naložila na svoje rame iz svoje ga lastnega nagiba in ne da bi koga vprašala za dovoljenje.

Si zadovoljen z odgovorom, John?

Sedaj pa mi stavimo vprašanje: Filipiču Johnu, Grillu in Enakopravnosti in to je:

Kdo je pooblastil Grill'a in "Enakopravnost," da napadata katoličane in zakaj?

To je naše vprašanje in sedaj pa odgovorite nanje naravnost in brez ovinkov, če ste možaki!

Uredništvo.

ISKRENA HVALA

Na nedeljski veselici društva Dvor Baraga, Red Kat. Borštarnarjev, so bili sledeči deležni lepih dobitkov kakor sledi: F. Fabjan, 9200 Kempton Ave. (dobitek darovala Grdina Hardware); E. Kobe, 1050 E. 62nd St. (dobitek darovala Grdina Furniture Co); Vera Jerse, 6819 Bayliss Ave. (dobitek darovala firma John Gornik); Nettie Peccon, 14302 Sylvia Ave. (dobitek — lepo sliko — daroval Joseph Grdina); John Zajc, 18908 Cherokee Ave. (dobitek darovalo društvo Dvor Baraga.

Tem potom se prav lepo zahvaljujemo vsem darovalcem krasnih dobitkov in jih priporočamo rojakom v podporo.

Frank Perme, nadborštarnar.

Računi za plin

Zadnji čas, da plačate račune za plin za ta mesec je do ponedeljka, 11. marca, do 6. ure zvečer. Plačajte v našem uradu.

O naših radio programih

Cleveland, O. — Ni moj namen koga žaliti s temi vrsticami, morda bi bilo celo prav, da res ne bi vtikala svoj nos v stvar, h kateri ničesar ne pripomorem radi slabih razmer, toda ker ljubim že od rane mladosti našo slovensko pesem, sem se namenila za ta dopis.

Zvesto zasledujem naše nedeljske programe na radio že vsa leta. Čutim, da ko bi bilo v moji moči, bi iste z iskrenostjo dvignila do višine. A kaj hoče reči ženska? Zdi se mi, da je osebi, kot sem jaz, usojeno le vsakdanje trpljenje.

Toda oprostite dolgemu uvodu, hočem k stvari.

Vodstvo radio programa dalo nam je naznanilo, naj rojaki, poslušalci, odgovor dajo v razvedrilo.

"Zakaj poslušamo na radio?" Odgovor tu je pač lahek: "Kupil smo si ga v namenu, da znanje si razširi vsak."

Kar srce to mi narekuje, iskreno v javnost naj podam, čeprav sem vendar samo ženska, diplomatstva res da ne poznam.

Da pa morda kdo užaljen ne bode radi vrstic teh, poprosim vse zdaj oprostila, saj pač smo vendar v pustnih dneh.

O, mnogo naših je trgovcev, ki radi radio oglasov poznani bolj so, v čitlih in so gotovi boljših časov.

Drugim srce poigrava, kadar slišijo čestitke, češ, dosti je še teh prijateljev, življenje naj le nudi bitke.

Ples nam v zabavo je ob godbi, ki jo igrajo naši fantje, srce nam radostno udarja, ko polk in valček slišimo takte.

A vendar naj povem resnico, kaj največje je veselje: da radi pesmice iskreno težko vsi čakamo nedelje.

Ni mi mar za medicine, ne za druge vse reklame, zdi se mi, da le preveč je, da vse to preveč časa vzame.

Pesem, ki jo vsak zaveden Slovec sin in hčerka ljubi, kot je ljubil mater svojo daleč tam v rodni grudi.

Ah, kako vzkipeva srce, duša vtiplja se v spomine — Culiš žar ljubezni v sebi do nezabne domovine.

Čast vam vrlim sinom Slave, uspeh naj spremlja vaš korak, pokažite vsem tujerodcem, da narod naš je še krepak.

Tebi, pesmica slovenska, v dar poklanjam vročo željo: Doni, doni mi v tujini, kinčaj z njo mi rodno zemljo.

Josephine Pravst, 1281 E. 76th St.

Razne zanimivosti

ZENSKA ZAKONSKI MOŽ

Čudna je ta zgodba. Dne 1. februarja leta 1933, sta se poročila v Turingiji hlapec Ivan Tor in poljska delavka Franciška Obkoncu leta 1934. pa je prišlo na podlagi ovadbe Franciške Torove na dan, da Ivan ni možki, marveč ženska. Na vprašanje, zakaj ni tega oblastvom prej javila, je izpovedala Torova, da se je bala to napraviti iz strahu pred grožnjami njenega razburljivega moža. Munchenska policija, ki ji je bil ta primer prijavljen, je uvedla preiskavo ter se je po izvršeni zdravniški preiskavi dognalo, da je domnevni Ivan Tor zares ženskega spola. Policija je nato pričela zasliševati Ivana Tora, ki je dejal, da je sicer vedel, da je ženskega spola in da ni možki, da se pa tudi ni smatral za žensko. Zatrjeval je, da ni poznal staršev in tudi skrbnikov ne ter da je zrasel pod imenom Ivan. V rani mladosti je prišel v družbo potujočih prekupčevalcev s konji, s katerimi je potoval po svetu. Ko se je tega klatenja naveličal, je iskal službo ter postal hlapec. Kakšnega krstnega lista ali podobnega dokazilnega izkaza sploh ni imel. Drugih zanimivjših podrobnosti niso mogli izveči iz Ivana Tora, zlasti ne glede na razlog, zakaj je na zunaj med njim spol. Oblavsta so šla zdaj sama na delo ter izsledila, da se je Ivan Tor pojavil kot hlapec že leta 1922. Iz spisov so dognali,

da je pred tem časom živela neka dekla pod imenom Ivana Tor, ki se je rodila decembra leta 1899. v Wasserburgu na Zgornjem Bavarskem. Ta dekla Ivana Tor je bila v letih 1917. in 1918. kaznovana zaradi potepušstva in se je izkazalo, da se je izvršilo tudi posnetje njenih prstnih odtiskov. Leta 1919. pa je ta dekla Ivana Tor pobegnila od svojega službodajalca v moški obleki in z nekimi vojaškimi škornji na sebi. Odtlej je izgubila, kakor bi se bila pogreznila v zemljo. Na njeno mesto pa je stopil kmalu zatem hlapec Ivan Tor, ki se je poročil z omenjeno poljsko delavko Franciško.

ČLOVEŠKA ROKA V ČASOPISNEM PAPIRJU

Na Pobrežju pri Mariboru so v bližini pokopališča našli na cesti moško roko, zavito v časopisnem papirju. O čudni najdbi obveščeni orožniki so uvedli preiskavo, ker so ljudje pričeli širiti gorovice o strašnem zločinu. Po izvršeni preiskavi pa se je ugotovilo, da je posestniku Matiji Pulku iz Zgornjega Dupleka vzornik odrezala levo roko. Voznik, ki je Pulka peljal v splošno bolnišnico, je odrezano roko zavlil v kos časopisnega papirja in jo med vožnjo nazaj izgubil.

Če verjamele al' pa ne

Pred krvavo rihto je postavljen zamorec, obtožen, da je izmaknil farmerju Klatfri petelina. Zamorec trdi, da je nedolžen, tako nedolžen, kot novorojeni otrok.

"Torej trdiš, da nisi ukradel petelina? Kako moreš dokazati svojo nedolžnost?" ga vpraša sodnik.

"To čisto lahko dokazem."

"Torej na dan z dokazi!"

"Ravno tisto noč, ko me dolže, da sem ukradel petelina, sem ukradel na neki farmi, ki je oddaljena od Klatrove dvajset milj, dve kokoši. Kako morem torej krasti v eni noči na dveh krajih, ki sta dvajset milj oddaljena drug od drugega?"

"Dokaz je jaseen," odloči sodnik. Izpustite obtoženca."

△

Predsednica neke dobrodelne ženske organizacije je prišla v jetnišnico, da se tam na lastne oči prepriča, kako kaj ravnaajo z jetniki. Ustavi se pri neki celici in vpraša jetnika:

"No, kaj ste pa vi naredili, da ste tukaj?"

"Oh, dobra gospa," reče jetnik z milim glasom in solzami v očeh, "čisto slučajno sem prišel sem in brez svoje krivde, absolutno brez svoje krivde. Veste, gospa, nekoč grem z nekega pleasa domov. Bil sem zelo utrujen, pa se vsedem na klop v malem parku in zaspiim. In medtem ko sem spal, so okrog mene postavili okrajno ječo in ko sem se zbudil in videl, kaj da sem, me niso hoteli spustiti vje in še danes me nočejo."

△

Kmet Bolantiček je ležal na smrtni postelji. Poklicali so župnika, da ga pripravi za dolgo pot. Bolantiček se je lepo izpovedal in se udano skesal svojih grehov. Tudi vsem sovražnikom je odpustil, kot je rekel, samo sosedu Matevžu pa ne odpusti za nič na svetu. Župnik mu je lepo prigovarjal in ga nagovarjal, naj ne gre z mršnjo v srecu pred sodni stol in naj tudi Matevžu odpusti. Po dolgem molku se Bolantiček uda in reče:

"No, pa naj bo, mu pa odpustim. Ampak — obrne se do svojih dveh sinov — da mi vidva ne bosta pozabila, kaj nam je sosed Matevž storil in mu ob priliki tudi povrnila z obrestmi vred!"

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maya

Upam pa, da je moj prijatelj Sadek še med živimi."

"Zakaj Sadek —?"

"Moj prijatelj Sadek je najslavnejši in najzanesljivejši vodnik čez šott Džerid. Nikoli se ni stopil niti enega koraka naprej. Sedaj živi s svojim sinom, mladim, pogumnim človekom, v Krisu in vodi popotnike čez šott. Pozna ga ko nobeden drug in le njemu bi te zaupal, gospod. Ali pojdeva naravnost v Kris?"

"Kako daleč še imava?"

"Nekaj čez eno uro."

"Najprvo se sedaj obrneva proti zapadu. Rad bi vedel, ali bova našla sled morilcev."

"Torej res misliš, da sta šla v Kris?"

"Gotovo! Prenočila sta na prostem kakor midva in trenutno sta že na vsak način pred nama. Čez šott pojdeva."

Zapustila sva shojeno pot, ki pelje v Kris, in jezdila na zapad.

Izprva sva srečala vse polno sledi, ki so vsa šla v Kris ali pa nazaj v Seddado. Pa sčasoma jih je zmanjkalo in končno sem zagledal v pesku samotno sled ter se po daljšem preiskovanju prepričal, da sta tudi jezdila moja znanca iz wadija Tarfawi.

Šla sva za sledjo blizu do vasi Kris, tam pa se je izgubila v nadelani poti.

Ni bilo dvoma, morila sta prišla pred nama v Kris ter se pripravljala, da stopita na nevarno skorjoto soli.

Halef se je zamislil.

"Gospod," je dejal, "ali ti smem nekaj povedati?"

"Le povej, Halef!"

"Veš — je le dobro, če človek zna v pesku brati!"

"Veseli me, da si to spoznal."

Pa glej, tamle je Kris! — Kje stanuje tvoj prijatelj?"

"Popeljem te k njemu. Pojdi za menoj!"

Jezdil je okoli vasi, ki seveda ni bila druga ko par koč in šotorov pod zaprašenimi palmami, ter me peljal k skupini mandelnih dreves, pod katerimi je stala nizka, široka kočica.

Beduin je stopil iz nje in ko je Halef zagledal, mu je ves vesel hitel naproti.

"Sadek, moj brat, ljubljeneč kalifov!"

"Halef, moj prijatelj, izvoljenec preroka!"

Objela sta se in se prijateljski poljubila.

Tedaj šele se je beduin obrnil tudi k meni.

"Odpusti, da sem pozabil nate! — Vstopita, prosim! Moja hiša je vajina hiša!"

Stopila sva za njim.

Sam je bil doma in gostoljubno nama je postregel s sadjem in s hladno, osvežujočo vodo. Potrebna sva bila, saj že par tednov nisva vživala drugo ko posušene dateljine in slabo, mlačno, prestano vodo.

Posebno Halef je bil odlične volje in čas se mu je zdel primečen, da izpregovori tudi o meni, seve po svoji navadi.

"Tale gospod," je pravil, "je Kara ben Nems, velik učenjak iz zapadnih dežel. On govori s pticami in bere v pesku. Midva sva že velika, slavna dela in junaške čine izvršila in jaz sem njegov prijatelj in sluga in ga naj izpreobrne k pravi veri preroka."

Moj dobri Halef me je nekoč vprašal za moj imenotega po svoje izpremenil. Drugo mu ni ostalo v spominu ko ime Karel. Naredil je iz njega Kara, ki je pa turška beseda in pomeni "črn." Nato pa je po arabski rod, kratkotalo pridjal še ben Nems, iz rodu Nemcev. In to ime mi je ostalo.

Kje in kadaj da sem "govoril s pticami," tega se pri najboljši volji ne spominjam. Menda me je hotel s to pripombo dobri Ha-

lef v isto vrsto postaviti z mojim Salomonom, ki o njem vsaj v mohamedanskem koranu stoji, da je znal s pticami govoriti.

O "slavnih delih in junaških činih" mi tudi ni bilo ničesar znano. Le tega se spominjam, da sem nekoč v grmovju obvisel in da se mi je pri tem neslavnem dogodku moj mali berberski zrebec izmuznil iz območja mojih nog ter šel na sprehod, da sva ga dolgo lovila.

Višek Halefovega govora je bila vsekakor trditev, da me "naj izpreobrne k pravi veri preroka."

Za to trditev sem mu moral kar precej dati zaslužen plačilo.

Vprašal sem Sadeka:

"Ali pa tudi ti poznaš polno ime svojega prijatelja Halefa?"

"Seve!"

"Kako se glasi?"

"Ime mu je hadži Halef Omar."

"To ni res! Ime mu je hadži Halef Omar ben hadži abu 'l-Abbas ibn hadži Dawud al-Gosara. Kakor si čul, je najin Halef potomec slavne, pobožne rodovine. Vsi njegovi predniki se imenujejo hadžiji, četudi —"

"Gospod," mi je segel Halef v besedo, strah in groza sta se mu zrcalila v obrazu, "gospod, nikar ne govori o zaslugah svojega služabnika —! Saj veš, da te vsikdar z veseljem ubogam —!"

"Upam, Halef, moj dragi!" sem mu pomenljivo dejal. "Ne govori ne o sebi ne o meni, rajši vprašaj svojega prijatelja Sadeka tule, kje je njegov sin!"

"Kako pa veš, gospod, da imam sina?" se je čudil Sadek.

"Halef mi je o njem pripovedoval. Rekel je, da je tvoj sin zelo pogumen junak in veselje svojega očeta."

"Res —? Halef, Allah ti povrni, da se spominjaš tistih, ki te ljubijo! Da, moj sin, Omar ben Sadek, je mlad in pogumen, je veselje svojega očeta. Pa ni ga doma. Šel je čez šott v vas Seftimi. Še danes se vrne."

"Tudi midva pojdeva čez šott. In ti, Sadek, naju boš vodil!"

"Vidva —?" se je čudil. "Kedaj?"

"Se danes."

"Kam?"

"V Fatnasso. Kaka je pot?"

"Nevarna, zelo nevarna! Le dve poti peljeta čez, ena iz Tozera v Fatnasso, druga iz Nefte v Zarzin. Ti dve sta res varni."

Pot iz Krisa v Fatnasso pa je najslabša in le dva človeka jo res temeljito poznata, jaz in vodnik Arfan Rakedim, ki je tudi tu v Krisu doma."

"In tvoj sin —? Ali on ne pozna poti?"

(Dalje prihodnjič.)

Vsak dan ena

Ali imajo zamorci svoj poseben praznik?

Zamorci v Zed. državah praznujejo kot svoj poseben praznik dan, ko so bili proglašeni svobodnimi. Ta praznik obhajajo na 1. januarja vsakega leta. Ta dan, leta 1863 je predsednik Lincoln razglasil svobodnim vse sužnje v Zed. državah in delih Zed. državah, ki so bili takrat v ustaji. V nekaterih državah Unije praznujejo zamorci dan 18. decembra kot svoj praznik, ker na ta dan je bil sprejet 13. amandment k ameriški ustavi, ki govori o oprostitvi sužnje. V nekaterih državah praznujejo tudi dneve, na katere je bila v dotični državi proglašena oprostitve. Tako imajo v državah Texas zamorci tak praznik na 19. junija. Dan 19. junija je tudi dan, ko je leta 1862 kongres sprejel postavbo, po kateri se za vedno prepoveduje suženstvo v zveznih teritorijih.

Slovenski Lovski Klub Barberton

Piše tajnik

Za v nedeljo 24. februarja popoldne je naš predsednik odločil, da se vrši redna klubova seja in sicer pri solovcu Prijatelju v Rittman, O.

Kljub njegovemu trobljenju na rog, je bila slaba udeležba. Ko naš predsednik odpre sejo ob 2:30 popoldne, je bila njegova prva točka "raport." Ne vem, kako da se je zmotil, kajti prva točka na naših sejah je čitanje zapisnika zadnje seje. Pogledam ga postrani ter vstanem, ker sem že naprej vedel, kaj me čakalo. Na strogo vprašanje, zakaj ni nobenega poročila v listu, mu kar nakratko povem: "Dokler bosta dva dopisovalca pri klubu, ne bo nobena stvar v redu, ker se zanašata drug na drugega in nazadnje vse skupaj zaspi."

Ko te besede spregovorim, mi naš predsednik zažuga s prstom, češ, da se kaj takega pri našem klubu nikoli več ne pripeti. S tem je bil tudi raport končan.

Zatem smo nadaljevali sejo in sklenili, da bo naš klub pričel s prvo strelsko vajo na lončene golobe v letošnjem letu v nedeljo popoldan dne 5. maja. Ob enem se vrši tudi klubov piknik. Vse to se bo vršilo, kot običajno na našem strelišču. Podrobno stili glede piknika bodo poročane pozneje.

Sklenili smo še več drugih važnih točk za korist kluba ter izvolili našega predsednika in blagajnika za nadaljna zastopnika za Slovensko lovsko zvezo.

Ko smo končali sejo, je Mrs. Prijatelj pričela obklati mizo z vsakovrstnimi jedili, tako da sem mislil, da se bo zlomila pod težo teh dobrot. Ko pričemo te stvari pospravljati, se oglasi naš Fred ter pravi: "Obžalujem, ker je bila na današnji seji tako majhna udeležba. Sedaj, ko je seja končana, sem pa jako zadovoljen z majhno udeležbo in jemljem obžalovanje nazaj!"

V imenu kluba prav lepa hvala.

Od Soče do Jadrana

—Gorica, januarja 1935. — Pred nedavnim je šolsko oblatstvo v Pračini sklicalo na sestanku vsa dekleta iz vasi. Odzvalo se jih je le nekoliko in tem je bila na sestanku predlagano, da naj se vpišejo v fašistično organizacijo "Giovani Italiane." Nekateri so na pritisk obljubili, da se bodo vpisale, a na prihodnjih sestankih je tudi teh zmanjkalo. To ni ostalo brez posledic. Politični tajnik Nardini, učitelj in karabinjerji so pričeli iskati tistega, ki ima vso vas pod svojim vplivom. Bistre glave so takoj našle krivca in so vso zadevo nekako tako — le speljale: Izmislili so si da je bila ena mlajših deklet izmed tistih, ki so bile na sestanku pri spovedi in da je tej rekla župnik, da ji ne da odveze, če se vpiše v to fašistično organizacijo. To so javili kvesturi, ki je dala ukaz za aretacijo župnika. Vsa njegova zatiranje in zagotavljanja o nedolžnosti in neprizadetosti so bila brezuspešna. Preganjali so ga toliko časa, da je župnik, ki je že v visokih letih, popolnoma onemogel.

—Gorica, januarja 1935. — Ko so ob priliki fašističnega praznika pozvali domačo godbo iz Sempasa, da bi igrala na fašistični prireditvi, je ta vabilo odklonila. Pred kratkim je zato "Dopolavoro provinciale" v Gorici izdal okrožnico na vse družnice po deželi s pozivom, da ne smejo pri prireditvah, to so plesi in samo plesi, naročati tega godbe. Ker je ta godba obenem lastnik plesišča ali po domače brnarja, so pozvali svoje podružnice tudi, da ne sme nobeno najeti plesišča. Prepoved je izdana za nedoločen čas.

la Mrs. Prijatelj ter želim, da bi se naše seje še večkrat pri vas vršile.

Naj povem še nekaj. Nekega dne lanskega decembra se pogoovorila dva naša lovca, da gresta drugi dan na lov. Dogovorila sta se, da jo mahneta tje za Wooster na jako dober prostor, ki je oddaljen 34 milj od Barbertona. Naloviti sta morala predpisano kvato zajcev. Naslednje jutro naložita lovsko potreščino na avtomobil. Jože pripelje svojo psico, Jerry pa svojega psa ter ju lepo posadi na zadnji sedež, jagra se pa vsedeta spredaj ter se odpeljejo.

Ko sta dospela, kamor sta bila namenjena, stopita iz lize, se nekoliko pretegneta, potem napravita kratek bojni načrt, da bo sta lovila čez polje gori proti gozdu. Nabijeta puški, spustita pse in se počasi premikata za pasjo živino, ki je na vso moč stikala za kako zajčjo sledjo.

Ob robu gozda se postavita v bojno črto, psa se spustita pa v grmovje, da spodita kakega dolgošca. Precej časa čakata, pa nobene pasje ne zajčje štine ni od nobene strani. Ker se psa le dolgo ne oglasita, ju začneta lovca klicati. Jože je pričel streljati, kajti njegova psica je bila tako naučena, da je prišla na strel vselej k njemu, kot otrok k materi, kadar grmi. Ko tudi to ni pomagalo, ni kazalo drugega, kot da ju gresta iskati. Končno ju zagledata, kako se lepo držita pod pazduho in se mirno sprehajata po zajčjih stezah.

Se tistega večera je prišel Jože k meni in na moje vprašanje, kako je bilo na lovu, mi žalostno konstatira, da tudi repa nista videla danes na lovu. Pred nekako tremi tedni pa pride zopet k meni Jože z veseljem obraza in mi pove, da se je njegova pasja družina pomnožila. Na vsak način bodo to dobri psi in se že sedaj priporočam Jožetu za enega.

Ista usoda je doletela godbo iz Vogerskega, in sicer ob priliki zadnje obletnice "pohoda" na Rim. Vzrok tej odredbi je v tem, ker se niso hoteli udeležiti fašistične prireditve kot smo že omenili in da bi tam zastopili igrali. Godci so namreč zahtevali po 10 lir. Ko je ta vest pripela v Dorenberg je predsednik javil polit. tajniku, da godba ne bo igrati za narodno prepričanje, ampak za lire. Politični tajnik je odgovoril in izrekel sodbo, da ne smejo na Vogerskem ne igrati in ne plesati leto dni.

—Trst, januarja 1935. — Nedavno so pokopali v Sežani odlično slovensko ženo. Ker ni pevskega društva se je zbralo nekaj pevcev in so ob odprtem grobu zapeli "Blagor mu..." ker pred hišo žalosti niso tega storili iz strahu pred črnimi. Nekaj dni potem je prišel v sežansko kavarno politični komisar, kjer je slučajno dobil dvojico omenjenih pevcev in jima zabrusil. "V barbarskem jeziku se poklanja v Ljubljani, ne pa v Sežani, ki je italijanska. Še enkrat se držite kaj takega, pa boste šli vsi v zapor." Beležimo to vst brez posebnega komentarja, saj je več kot čudno, da so se ravno v Sežani, kjer se je vgnezdilo največ priseljencev, našli še fantje, ki so zapeli slovensko pesem.

—Ker je nabiral staro orožje in strelivo, ki ga je še vedno polno po goriških gozdovih in poljih, je moral v zapore Alojzij Mervec, ki je star 42 let in doma v Brestovici pri Komnu. Ovadili so ga sodišče, češ, da ni prijavil oblastem najdenih predmetov.

Vesti iz domovine

—V St. Vidu nad Ljubljano je umrl v starosti 55 let Peter Kovač, sluga tamkajšnje osnovne in meščanske šole. Pri delu si je inficiral roko ter je podlegel zastrupljenju. Zapušča ženo in pet otrok. V službi je bil 23 let. Marsikateri učenec te šole se spominja tega prijaznega, malega in skromnega moža.

—Na Gatini pri Grosupljem je dne 25. januarja umrl na daleč ugleden posestnik Janez Šeme, p. d. Duhar. Mož je bil en izmed tistih, ki jih danes prav malo nosi naša mati Slovenija. Bil je več let občinski odbornik, nad 40 let cerkveni ključar ter vedno eden prvih za povzdigo gospodarstva. Njegov sin, ki je bil aktivni stotnik, je padel v svetovni vojni. Njegovi dve hčeri sta vrli učiteljici na uglednih mestih. Pravi hrast po telesu, a tem bolj blag po duhu, je podlegel zavrtni pljučnici.

—Nočni požar v Škocjanu. V noči od srede na četrtek, dne 24. januarja ob tri četrt na dve zjutraj, je začel zvoniti plat zvona. Goreti je namreč začelo sredi vasi Škocjan pri posestniku Fr. Moletu. Hiša je bila že zelo stara in krita povečini s slamo. In vse to je pripomoglo, da je bilo kmalu, kljub hudemu mrazu in debelem snegu na strehi, v se poslopje v ognju. Vščani in domači gasilci so hitro pričeli reševati, kar se je rešiti dalo; živino in perutnino, pohištvo in drugo hišno opremo, živila itd. V sušilnici za meso se je sušilo meso in klobase od 10 prašičev, last raznih Škocjancev. To so sicer tudi rešili, vendar se je vse zmešalo in umazalo in tudi marsikaj izgubilo. Gorelo je do jutra. Domači gasilci niso mogli z motoriko kmalu stopiti v akcijo, ker je voda zmrzovala; šele ko so brizgalno ogreli, so pričeli gasiti. Posestnik F. Molet trpi veliko škodo. Osemčlanska družina je na cesti. Zavarovan je bil. Požar je bil podtaknjen, sicer si ni moglo razlagati ognja sredi zimske noči.

—V Ljubljani je umrl g. Anton Ražem, posestnik in gostilničar na Žabjeku.

—V Ljubljani je po kratkem trpljenju umrl Nikolaj Večerin, policijski nadzornik v pokoj.

—V Ljubljani je umrla Marija Ločnikar iz Hranilnične ulice 10.

—Umrl je na Fužinah posestnik, gostilničar in trgovec, gospod Josip Babnik, vulgo Rekar, v 70. letu starosti. Pokojni je bil dobro znan ne samo v domači fari, tudi mnogi Ljubljanci so ga poznali in cenili njegovo gostoljubnost in dobrotljivost.

—V splošni bolnišnici v Ljubljani je umrl posestnik Janez Mrak iz Kranjske gore. Bolezen, ki jo je prinesel iz vojne, se je opasno razvila, moral je pod nož, operacija se je posrečila, a nazadnje je moral le dati slovo svetu. Bil je skrben in dober gospodar, le sedanja kriza ga je, kakor vsakega kmeta, mučila.

—V Ljubljani je umrla Marija Jeločnik, vdova krojaškega mojstra. Pokojna gospa je bila nad vse skrbna mati svojim otrokom, ki jih je vse vzgojila v krščanskem duhu in ki vsi zavzemajo ugledna mesta.

—V Ljubljani je umrla Marija Bukovec v 78. letu starosti.

—V Zalogu pri Moravčah je umrl Franc Bregar, posestnik in graščak Zapuška vdovo in devet neprekrljenih otrok.

—V Ljubljani je umrla Marija Vidic.

—V Ljubljani je umrla Supin Helena, soproga ekspedienta Jugoslovanske knjigarne.

—Na Bohinjski Beli je umrl v visoki starosti 80 let Blaž Gogala, po domače Kašarjev čes. Od leta 1918 je živel kot šumarski upokojenec. Pri erarju je bil v službi kot gozdni predelavec

skoraj 50 let. Odkar je bila zgrajena gozdna vpenja — žična drča — v Soteski pri Bohinjski Beli, do svoje upokojitve, je bil tam nastavljen.

—V Mengšu je umrla dne 7. februarja Marija Sirc, soproga šol. upravitelja v pok.

—Te dni je zatisnil za vedno svoje oči starosta naših pisateljev, dr. Franc Zbanič, znan zlasti kot pisec ljudskih povesti "Na krivih potih," "Boj za pravico," "Za srečo," "Pisana mati," ki jih je izdala Mohorjeva družba.

—V Brezicah je kruta smrt iztrgala nežno, ljubko cvetko Mileno Kušljanovo. Kljub svoji mladosti je bila resna in delavna. Udejstvovala se je malodane pri vseh družtvih.

—Senator dr. Valentin Rožič je v Ljubljani po kratki bolezni in hudem trpljenju umrl v Leonišču. S pokojnikom odhaja v večnost markantna osebnost v javnem in političnem življenju. Pokojnik je bil rojen 2. sept. 1878 v Olševku pri Sv. Trojici pri Moravčah. Bil je pristen in šegav Moravčan. Po gimnazijski maturi, ki jo je leta 1901 napravil v Ljubljani, se je posvetil filozofskemu študiju na graški univerzi. Leta 1908 je napravil doktorat, nakar se je posvetil privatnemu delu. Udeleževal se je takratnega političnega dela in je bil najprej dolgo let tajnik SLS, nakar se je preselil v Celovec, kjer se je živahno udeleževal slovenskega političnega dela med koroškimi Slovenci. Bil je tajnik Družbe sv. Mohorja. Jeseni leta 1915 je bil poklican k vojakom ter je bil v vojni do 3. novembra 1918. do prevrata. Nato je odšel v Celovec, da organizira narodnopolitično delo med koroškimi Slovenci.

—Po mučni bolezni, ki mu jo je pustila svetovna vojna, je zatisnil v Hrovači pri Ribnici svoje oči v sredo, dne 13. t. m. g. Janez Škrabec, posestnik in gostilničar. Pokojnik je bil nekeč slavnega jezikoslovca P. Stanislava Škrabca. Povsod, kjerkoli je bilo treba krepkega dela in modrega sveta, povsod je bil zaven: bil je dolgoleten odbornik Hranilnice in posojilnice v Ribnici, Kmetijske nabavne in prodajne zadruge, ključar cerkve in oskrbnik farnega pokopališča v Hrovači, vaški načelnik, načelnik Zdrženja vojnih invalidov, kjer je bil pravi oče vojnih vdov in sirot, ki se mu ni nikdar tožilo v vsakovrstnih potrebah skočiti na pomoč. Sredi najkrepkejšega dela je moral v 55. letu življenja zapustiti svojo številno družino in delo. Hudo ranjenemu je smrt prizanesla v vojni, sedaj je pokosila tudi njega. Poštenjak, kakršne rodi le poštena slovenska in krščanska hiša, je bil vsesplošno spoštovan.

DNEVNE VESTI

Soproga predsednika ima ogromne dohodke

Washington, 5. marca. Od lanskega meseca maja je zaslužila Mrs. Franklin D. Roosevelt, soproga predsednika, nič manj kot \$66,000 od raznih radio in drugih kompanij za svoje govore potom radia. Vendar predsednikova soproga ne vzame niti centa od tega denarja. Vsak dolar plačan njej za radio govore je nemudoma poslan družinam v Kentucky in West Virginiji, ki so že leta brez dela, in za katere se predsednikova žena posebno interesira. Nad \$80,000 so dobili brezposelni od Mrs. Roosevelt tekom enega leta, ali več kot pa ima njen soprog letne plače.

Postenjak je dobil \$26 nagrade za najdbo

Kansas City, 5. marca. Harry Redman, truckman, ki je že eno leto brez dela, je našel na javni cesti kovček, v katerem se je nahajalo za \$14,000 bondov in več tisoč dolarjev vrednosti zlatnine. Potom časopisja je dognal lastnika zgubljene vrednosti. Vrnil je vso najdeno svoto in dobil nagrado — \$26.00.

Delavec zapustil gospodarju vse premoženje

Independence, Mo., 5. marca. Pred 25. leti sta Mr. in Mrs. Joseph Barber vzela k sebi siromaka Christ Sauerja, ki jima je opravljal poljska dela. Ko je postal prestar za delo, sta ga vseeno oddržala v hiši. Pred nekaj dnevi je Sauer umrl in zapustil \$8800.00 farmerju, pri katerem je delal.

Najdaljša beseda pride v postavno knjigo

Harrisburg, Pa., 5. marca. — Državna postavodajca se peča s posebno postavo, glasom katere bodo delavci v Pennsylvaniji dobivali odškodnino v slučaju poškodbe pri delu ali če dobijo radi dela gotove bolezni. Ena izmed najhujših bolezni, ki jih dobijo premogarji v okrajih trdavega premoga s tem, da vdihavajo pešeni prah, je premogarska naduha. Tej bolezni se reče v angleščini: pneumonoultraniscrescopilicovolcanokoniosis.

V Clevelandu obesijo jutri zamorsko "pošast"

Jackson, Mich., 5. marca. — Jutri bo obešen v mestu Clevelandu, Mississippi, zamorec J. Coyner, ki je bil poznan v okoličici kot "zamorska pošast." Spoznan je bil krivim dvoma v enega umora nekega zakonskega para. Sodnija je zahtevala kompanijo vojakov, da bo navzoča tekom eksekucije, ker se bojijo, da bi drhal iztrgala zločina oblastim in ga lincala.

Hauptmannova žena nabrala \$20,000 za zagovor

Passaic, N. J., 5. marca. Mrs. Bruno Hauptmann je včeraj govorila tekom nekega dobredelnega koncerta in prosila za dobrovoljne doprinose v obrambo svojega moža, da ga reši električnega stola. Navzoči so darovali \$1200.00. Vsega skupaj je Hauptmannova žena nabrala že \$20,000, kar je izročila zgovornikom svojega moža.

Romunija je preklcala trgovinske pogodbe

Bukarest, 5. marca. — Romunska vlada je včeraj odpovedala obstoječe trgovinske pogodbe z Zedinjenimi državami, Japonsko, Latvijo in Norveško. V l. 1934 so Zedinjene države eksportirale v Romunsko za 5 milijonov dolarjev vrednosti avtomobilov.

Kadar se selite

že večkrat smo povdarjali v časopisu, da naročniki, kadar se selijo, morajo svojo selitev direktno naznaniti v naš urad, in sicer osebno, ali potem pošte ali pa po telefonu. V nobenem slučaju ne smete povedati našim raznašalcem, da ste se preselili, ker je raznašalec prepovedano sprejemati enaka naročila. Ako boste točno v naš urad naznanili spremembo naslova, boste tudi točno dobili list na novi naslov. Prosimo, da to upoštevate!

MALI OGLASI

Pohištvo naprodaj

za pet sob, srebrnina, fino perilo, posoda, kozarci, peč in pralni stroj. Jako poceni. Vprašajte na 1250 E. 144th St.

(Mar. 6. 9. 13. 16.)

